

ΤΗΣ ΖΕΣΤΗΣ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

Μετά μακράν νόσον απέβησι τὴν 30 παρελθόντος μηνὸς ὁ **ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ** ἀρχαῖος καὶ ἐντιμώτατος πολιτευόμενος πολλάκις διατελέσας εἰς ἀνώτατα τῆς πολιτείας ἀξιώματα καὶ διακριθεὶς ἐπὶ εὐθότητι καὶ νοημοσύνῃ. Ἐγεννήθη ἐν Λευκάδι τὸν Μάιον τοῦ 1819. Ὑπὸ τὸν Ἰωάννην Οἰκονομίδη καὶ Κωνσταντῖνον Ἀσώπιον διήκουσεν ἐν Κερκύρᾳ τὰ ἐγκύκλια μαθηματικά, νέος δ' ἔτι τῆ 1837 μετέβη εἰς Παρισίους ἕνθα ἐσπούδασε τὴν νομικὴν. Μετὰ τὴν περάτωσιν τῶν νομικῶν αὐτοῦ σπουδῶν ἐπανήλθεν εἰς τὴν Ἑπτανήσον καὶ συζευχθεὶς τὴν ἐκ Ζακύνθου Μαρίαν Ρόζαν Στεφάνου ἰδιώτως κατοικήσας ἐν Λευκάδι μέχρι τοῦ 1849, ὅτε κατὰ τὴν συγκρότησιν τῆς ἐλευθέρου Ἰονίου Βουλῆς τῆς Θ' περιόδου ἐκτεθεὶς ὡς ὑποψήφιος ἀνεδείχθη πρῶτος βουλευτὴς. Ἐκτοτε καὶ ἐπὶ μακρὰν σειράν ἐτῶν ἀντιπροσώπευσε διαρκῶς τὴν Λευκάδα ἐν τῇ Ἰονίᾳ Βουλῇ, τῇ Ἐθνοσυνελεύσει καὶ ταῖς μετὰ τὴν ἐνωσιν τῆς Ἑπτανήσου βουλαῖς. Ἐν Ἑπτανήσῳ διετέλεσε γραμματεὺς τῆς Θ' βουλῆς, γερουσιαστὴς δὲ κατὰ τὴν Γ' καὶ ΙΑ' βουλευτικὴν περίοδον, καὶ ὑποψήφιος πρόεδρος τῆς Γερουσίας, ἀλλ' ἐπεκράτησε τότε ὁ τῆς ἀντιδράσεως ὑποψήφιος Δημήτριος Κασούκος, ὁ καὶ τελευταῖος χρηματίας πρόεδρος μέχρι τῆς ἐνωσεως. Τῷ 1866 ἐκλήθη ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὸ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Βενιζέλου Ρούφου ὑπουργεῖον, ὅπου ἐφήρμασε τοὺς ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ψηφισθέντας ἀφοριστικoὺς νόμους συμπράκτορα ἔχων τὸν Φορτίστην κληθέντα ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης. Ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ 1868 σχηματισθέντος ὑπὸ τοῦ Βούλγαρη ὑπουργεῖου ἐκλήθη εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργεῖου τῶν Οἰκονομικῶν, ὀλίγον δὲ κατόπιν εἰς τὸ ὑπὸ τὸν Ζαΐμην ὑπουργεῖον ἐχρημάτισεν ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν. Τῷ 1874 διορίσθη πρέσβης ἐν Λονδίνῳ, ὅθεν ἀνεκλήθη τῷ 1875. Ἐκλεγθεὶς δὲ εἰς τὴν μεθεπομένην περίοδον βουλευτὴς ἐπανήλθεν εἰς Ἀθήνας ὅπου διαρκῶς παρέμεινε πολιτευόμενος ταχθεὶς ὑπὸ τὸν Κουμουνοῦρον. Μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας διαλυθείσης τῆς βουλῆς ἐξελέγη δις πρόεδρος αὐτῆς κατὰ δύο συνεχεῖς συνόδους γενόμενος ἔκτοτε ὁπαδὸς τοῦ ὑπὸ τὸν Τρικούπη κόμματος. Κατὰ τὸ 1872 παρέστη ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ βασιλέως εἰς τοὺς γάμους τοῦ διαδόχου τῆς Δανίας ὅτε καὶ ἔλαβε τὰς ταινίας τοῦ μεγαλοσταύρου τοῦ Δανεβρόγ καὶ τοῦ ἁγίου Ὀλάφ τῆς Σουηδίας. Πλὴν τῶν παρασημῶν τούτων ἔφερε τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ σιδηροῦ στέμματος τῆς Αὐστρίας, τὴν μεγάλην ταινίαν τοῦ Μετζίτιέ, τὸν ταξιδίον τοῦ ἁγίου Μιχαὴλ καὶ Γεωργίου τῆς Ἀγγλίας καὶ τὸν ἀνώτερον ταξιδίον τοῦ Σοιτῆρος ἀπονειμηθέντα αὐτῷ κατὰ τὰς τελευταίας ἐορτὰς ἐπὶ τῇ ἐνηλικιώσει τοῦ διαδόχου. Κατὰ ρητὴν ἐπιθυμίαν τοῦ θανόντος ὁ νεκρὸς του ματηνέχθη εἰς τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ πατρίδα Λευκάδα ὅπου ἐγένετο ἡ κηδεία αὐτοῦ μεγαλοπρεπῶς καὶ ἐπιβάλλουσα. Τοιοῦτος ἐν συντόμῳ ὑπῆρξεν ὁ δημόσιος βίος τοῦ Σπυριδῶνος Βαλαωρίτου, οὗ καὶ τὴν εἰκόνα ἐν στολῇ πρέσβους παρεθέτομεν.

Τί θερμότης ἀφόρητος!

Τὸ θερμόμετρον καθ' ἑκάστην ἀναβαίνει καὶ ἐὰν ἐξακουθῆσιν, ἀφεύκτως θὰ ἔλθῃ εἰς σημεῖον κατὰ τὸ ὅποιον δὲν θὰ δύναται νὰ τὸ φθάσῃ οὔτε αὐτὸς ὁ κ. Φιλοποίμην Παρασκευαΐδης.

Τώρα θὰ ἐρωτήσητε μέχρι τίνος βαθμοῦ ἔφθασε. Ὁ κ. Κοκκίδης διατείνεται εἰς τὸ μετεωρολογικὸν του δελτίου, ὅτι μόλις ἔφθασεν εἰς τὸν 36^{ον}, ἐνῶ ὁ κ. Καμπούρογλου ἐν τῇ φιλῇ *Νέα Ἐφημερίδι* ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ θερμότης ἦτο 38 βαθμῶν. Εὐτυχῶς ἡ διαφωνία ἐσταμάτησε μέχρι τοῦ σημείου τούτου, διότι δὲν ἀνemieχθησαν καὶ αἱ ἄλλαι σοβαραὶ συναδελφοί.

Καὶ ἐὰν ἀνemieγνύοντο θὰ ἐπύρχετο ἡ λύσις;
Ἐκ τῶν θερμῶν καὶ πυρετωδῶν συζητήσεων θὰ ηὔξανεν ἐπαισθητῶς ὁ καύσων καὶ θὰ ἐθρηνοῦμεν μόνον θύματα...
λύσσης.

Ἐπίκαιρος σκέψις.
Τί θὰ ὑποφέρωσιν ἐκ τῶν στρατιωτῶν ἐκεῖνοι, οἵτινες διετάχθησαν νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰς ἐστίαις των!

Μὲ τοιοῦτον καύσωνα δύναται νὰ λεχθῆ περί τίνος ὑποδοχῆς, ὅτι ὑπῆρξε ψυχρά;

Καὶ μία περίεργος ἀντίθεσις.
Ἡῶξήθη ἡ θερμότης καθ' ἑξ ἡμέρας ἕκαμιν ἀπεργίαν ὅλοι οἱ θερμοσταὶ τῆς Ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας καὶ τῆς ἐταιρίας «Λούδ».

Τὸ καταλληλότερον ἐπάγγελμα τῆς ἐποχῆς ταύτης εἶνε νὰ ἀγοράζῃ τις καὶ νὰ πωλῆ πάγια.

Συμβουλή μοναδική.
Συνιστῶμεν εἰς πάντας κατὰ τὸν ἀφόρητον αὐτὸν καύσωνα μεγάλην ψυχραιμίαν.

Ὁ λοχίας Παλαύρας

ΑΝΘΡΑΚΕΣ... Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Εἰς τὸν ΔΟΥΝΗΝ

Ἄφου ἄτον χρόνον ἔπαυσε νὰ γράφῃς φλογεῶς, κατάλληλον ἐνόμισες νὰ γίνῃς χρυσοθήρας, ἀλλ' ἀνθρακὲς ὁ θησαυρὸς! δὲν εὐρηκες παρᾶ, καὶ μένεις πάλιν ἄσυχος καὶ μὲ κινὰς τὰς χεῖράς

Εἰς τοὺς ἄλλους

Ταλαίπωροι! ἠλπίζατε πῶς διχως πολὺν κόπον ταχίως θὰ πλουτίζατε ἀπὸ τὸν θησαυρὸν, ἀλλὰ ἀφου ἐσκάψατε ἐλόκληρον τὸν τόπον, ἐπίσθητε πῶς ἔχασατε ἀδίκως τὸν καιρὸν.